

La diputada Sílvia Orriols i el racisme

written by Lluís de Yzaguirre | 19 de setembre de 2024

En aquest article em mullaré sobre si la diputada Sílvia Orriols és racista o se li està limitant injustament la llibertat d'expressió.

Bàsicament, em centraré a demostrar que la frase "L'Islam és incompatible amb els valors occidentals" és una frase racista i maliciosa.

RACISTA perquè incita a l'odi contra una religió concreta per motius a) que no es poden atribuir a la religió sinó a alguna secta teocràtica que empra l'Islam de coartada i b) que es troben en altres religions que també tenen sectes fanàtiques sobre les quals la diputada no en diu res.

MALICIOSA pel fet d'emprar una expressió de significat inconcret com és «valors occidentals», que tant es pot referir a una cosa com a la contrària, però dona joc al populisme i a la incitació de l'odi.

Per la lògica de la meva argumentació, començo per la càrrega maliciosa del sintagma capciós «valors occidentals» per arribar després a si l'ús que se'n fa és racista. Si us fixeu en les xarxes socials, molts dels que impulsen les piulades de la diputada Orriols duen l'escut de Sant Jordi al perfil, que es pot interpretar com un símbol religiós però també com un símbol patriòtic, duent tot plegat a una confusió entre política i religió que la ultradreta europea practica a bastament en l'intent d'atorgar a les confessions cristianes una primàcia ideològica. Simètricament, els fonamentalistes de la xària anomenen despectivament «cristians» tots els occidentals que no siguin ni jueus ni musulmans, inclosos els ateus!

Quan la diputada Orriols invoca «valors occidentals», no se sap ben bé què vol dir, però algú ho podria associar amb la Santa Inquisició; antitèticament, un dels valors occidentals és l'harmonització entre el laïcisme i la llibertat religiosa i qualsevol persona que ataquï una religió està atacant «els valors occidentals» entesos com la primacia de la democràcia i els drets humans sobre qualsevol altre sistema de valors.

Els «valors occidentals» són els que ens han permès civilitzar els catòlics quasi del tot: ara ja no cremen els dissidents, ni els roben les possessions, ni obliguen la gent a assistir als seus actes religiosos; però encara discriminen la dona, per exemple en el sacerdoci. Ja no són del segle XV sinó del XIX.

En oposició a l'ús capciós del sintagma «valors occidentals» podem invocar un [informe](#) presentat el gener del 2019 a l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa pel Comitè d'Afers Legals i Drets Humans que analitza quins aspectes del fonamentalisme islamista contravenen disposicions o convencions del mateix Consell:

L'Assemblea recorda que el Tribunal Europeu de Drets Humans ja ha afirmat en l'afer «Refah Partisi (El Partit del Benestar) i altres contra Turquia» que “la institució de la Xaria i un règim teocràtic són incompatibles amb els requisits d'una societat democràtica”. Les normes de la xaria sobre, per exemple, els procediments de divorci i d'herència són clarament incompatibles amb la Convenció, en particular amb l'article 14, que prohibeix la discriminació per motius com el sexe o la religió, i l'article 5 del Protocol núm. 7 de la Convenció (ETS [European Treaty Series] núm. 117), que estableix la igualtat entre els cònjuges. La llei de la xaria també està en contradicció amb altres disposicions de la Convenció i els seus protocols addicionals, inclosos l'article 2 (dret a la vida), l'article 3 (prohibició de la tortura o tractes inhumans o degradants), l'article 6 (dret a un judici just), l'article 8 (dret al respecte de la vida privada i

familiar), article 9 (llibertat de religió), article 1 del Protocol núm. 1 (ETS núm. 9) (protecció de la propietat) i Protocols núm. 6 (ETS núm. 114) i 13 (ETS núm. 187) que prohibeix la pena de mort.

Què en podem destacar? En primer lloc, que en cap moment les normes declarades incompatibles s'atribueixen a la religió islàmica sinó a la seva interpretació islamista, la xaria. En segon lloc, que es concreta inequívocament amb què són incompatibles: amb els requisits d'una societat democràtica, sigui occidental o marciana. I, en tercer lloc, que es fa sense emprar un terme com «valors», que va associat a opinions més que no pas a disposicions legals.

I no és gens insignificant el fet que una de les disposicions que la xaria ataca, segons aquest informe, és la mateixa que ataca la diputada Orriols: la llibertat religiosa.

En conclusió d'aquest apartat, una acusació d'incompatibilitat amb els «valors occidentals» és maliciosa en la mesura que el seu significat borrós i eteri no remet a arguments susceptibles de ser validats o falsats.

Pel que fa a l'ús racista d'aquesta acusació infonamentada, ho afirmo en la mesura que se'ls penja la llufa indiscriminadament a tots els creients d'una religió, entre els quals n'hi ha de moderats que accepten la supeditació a les lleis civils, com també hi ha fonamentalistes teocràtics que voldrien el contrari. Seria igualment racista qui afirmés que la religió catòlica és incompatible amb la democràcia pel fet que a molts països tingui sectors retrògrads que constantment interfereixen en la política en temes com el divorci, l'avortament, la persecució de la pederàstia o les lleis sobre l'ensenyament. En ambdós casos tindriem una discriminació de la llibertat religiosa, o sigui racista.

Per tant, si la diputada Orriols piulés que «la xaria és incompatible amb la democràcia», possiblement jo ho

repiularia, perquè em preocupa la permissivitat de què gaudeixen al nostre país les sectes xaristes, com els [salafistes](#) auspicats fins ara pel nostre Govern. Els contraris a la llibertat religiosa i, per tant, a la llibertat en general (com els islamistes –no els confongueu amb els musulmans– o com la diputada Orriols) no haurien de gaudir de la llibertat d'atacar-la.